

สรุปผลการวิเคราะห์และข้อเสนอแนะ

4.1 สรุปผลการวิเคราะห์

จากผลการวิเคราะห์แนวโน้มปริมาณผลผลิตของพืชเศรษฐกิจที่สำคัญในประเทศไทย ในบทที่ 3 สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. โดยการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุแบบเชิงเส้นของปริมาณผลผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญในประเทศไทย ซึ่งมีปัจจัยคือ เนื้อที่เพาะปลูก (กรณียางพาราคือเนื้อที่กรีดยาง) ราคาผลผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญที่เกษตรกรขายได้ก่อนปีเพาะปลูกหนึ่งปี และตัวแปรดัมมี่ ของปริมาณผลผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญปรากฏว่า

1.1 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณผลผลิตข้าวนาปีในภาคกลางและภาคใต้ ข้าวนาปรัง ทั้งประเทศ ข้าวนาปรังในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ อ้อย โรงงาน ถั่วเหลือง ยาสูบ ฝ้าย และมันสำปะหลัง คือ เนื้อที่เพาะปลูก ราคาผลผลิตที่เกษตรกรขายได้ก่อนปีเพาะปลูกหนึ่งปี และตัวแปรดัมมี่ของปริมาณผลผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญดังกล่าว

1.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณผลผลิตยางพารา คือเนื้อที่กรีดยางพารา ราคาขายยางพาราที่เกษตรกรขายได้ก่อนปีเพาะปลูกหนึ่งปี และตัวแปรดัมมี่ของปริมาณผลผลิตยางพารา

1.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณผลผลิต ข้าวนาปีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ถั่วลิสง ถั่วเขียว ละหุ่ง และข้าวงาม คือ เนื้อที่เพาะปลูกและตัวแปรดัมมี่ของปริมาณผลผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญดังกล่าว

2. โดยการวิเคราะห์แนวโน้มปริมาณผลผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญในประเทศไทย ปรากฏว่า ปริมาณผลผลิตข้าวนาปีทั้งประเทศ และข้าวนาปีในภาคเหนือ ขึ้นอยู่กับแนวโน้มปริมาณผลผลิตข้าวนาปีในอดีตที่ผ่านมา

3. แนวโน้มปริมาณผลผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญในประเทศไทย มีลักษณะดังนี้

3.1 แนวโน้มปริมาณผลผลิต ข้าวนาปีในภาคใต้ ข้าวนาปรังทั้งประเทศ ข้าวนาปรัง ในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ อ้อยโรงงาน ถั่วเหลือง ยาสูบ ฝ้าย และมันสำปะหลัง ซึ่งขึ้นอยู่กับเนื้อที่เพาะปลูก และราคาผลผลิตที่เกษตรกรขายได้ก่อนปีเพาะปลูก

หนึ่งปี แต่เมื่อจำกัดเนื้อที่เพาะปลูกให้เท่ากับ เนื้อที่เพาะปลูกปี พ.ศ. 2524 ได้แนวโน้มปริมาณผลผลิตที่มีลักษณะ เป็น เส้นตรงที่ เพิ่มขึ้นและมีความชันไม่ค้อยสูงนัก

3.2 แนวโน้มปริมาณผลผลิตข้าวนาปีในภาคกลาง และข้าวนาปรังในภาคใต้ ซึ่งขึ้นอยู่กับเนื้อที่เพาะปลูก และราคาผลผลิตที่เกษตรกรขายได้ ก่อนปีเพาะปลูกหนึ่งปี แต่เมื่อจำกัดเนื้อที่เพาะปลูกให้เท่ากับ เนื้อที่เพาะปลูกปี พ.ศ. 2524 จะได้แนวโน้มที่มีลักษณะ เป็น เส้นตรงที่ลดลง และมีความชันไม่สูงนัก

3.3 แนวโน้มปริมาณผลผลิตข้าวนาปีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ถั่วลิสง ถั่วเขียว ละหุ่ง และข้าวฟ่าง ซึ่งขึ้นอยู่กับเนื้อที่เพาะปลูก มีลักษณะ เป็น เส้นตรงที่คงที่ทุก ๆ ปี เนื่องจากการจำกัดเนื้อที่เพาะปลูกให้เท่ากับ เนื้อที่เพาะปลูกปี พ.ศ. 2524 ตามนโยบายที่ไม่ขยายเนื้อที่เพาะปลูกของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2525 ถึง พ.ศ. 2529

3.4 แนวโน้มปริมาณผลผลิตยางพาราซึ่งขึ้นอยู่กับ เนื้อที่กรีดยางและราคายางพาราที่เกษตรกรขายได้ก่อนปีเพาะปลูกหนึ่งปี มีลักษณะ เป็น เส้นตรงที่เพิ่มขึ้น

3.5 แนวโน้มปริมาณผลผลิตข้าวนาปีทั้งประเทศ และข้าวนาปีในภาคเหนือ ซึ่งขึ้นอยู่กับปริมาณผลผลิตข้าวนาปีในอดีต มีลักษณะ เป็น เส้นตรงที่เพิ่มขึ้นทุก ๆ ปี ด้วยความชันที่ค่อนข้างสูง

4. โดยการวิเคราะห์การทดสอบแบบจับคู่ของค่าประมาณปริมาณผลผลิตและ เป้าหมายปริมาณผลผลิตของพืชเศรษฐกิจที่สำคัญในประเทศไทย ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2525 ถึง พ.ศ. 2529 ปรากฏว่า

4.1 ค่าประมาณปริมาณผลผลิตและเป้าหมายปริมาณผลผลิตของข้าวนาปีทั้งประเทศ ข้าวนาปรังทั้งประเทศ ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ถั่วเหลือง ถั่วลิสง ยาสูบและข้าวฟ่าง ไม่มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$ ถึงแม้ว่าปริมาณผลผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญบางชนิดจะสูงกว่าหรือต่ำกว่าเป้าหมายปริมาณผลผลิตที่กำหนดไว้

4.2 ค่าประมาณปริมาณผลผลิต และเป้าหมายปริมาณผลผลิตของยางพารา อ้อย โรงงาน ถั่วเขียว ฝ้าย และมันสำปะหลัง มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$ ซึ่งความแตกต่างของปริมาณผลผลิตที่เกิดขึ้นมีทั้งสูงกว่าและต่ำกว่า เป้าหมายปริมาณผลผลิตที่กำหนดเอาไว้

4.3 ค่าปริมาณปริมาณผลผลิตข้าวนาปีและข้าวนาปรังในแต่ละภาคของประเทศไทย เนื่องจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2525-2529 ได้ตั้ง เป้าหมาย ปริมาณผลผลิต ปี พ.ศ. 2529 ซึ่งเป็นปีสุดท้ายของแผนไว้ปีเดียว ปรากฏว่า ค่าประมาณปริมาณ ผลผลิต ในปี พ.ศ. 2529 ของข้าวนาปีในภาคเหนือและภาคใต้ ข้าวนาปรังในภาค เหนือสูงกว่า เป้าหมายปริมาณผลผลิตในปี พ.ศ. 2529 ที่กำหนดไว้ ส่วนค่าประมาณปริมาณผลผลิตในปี พ.ศ. 2529 ของข้าวนาปีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลาง ข้าวนาปรัง ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ ต่ำกว่าเป้าหมายปริมาณผลผลิตในปี พ.ศ. 2529 ที่กำหนดไว้

5. โดยการวิเคราะห์โปรแกรมเชิงเส้น ปรากฏว่า ผลลัพธ์ที่ได้มีขอบเขตไม่จำกัด ฉะนั้น ก็ไม่สามารถที่จะเสนอแนะได้ว่า ควรจะผลิตพืชเศรษฐกิจชนิดไหนด้วยปริมาณการผลิต จำนวนเท่าไร การวิจัยครั้งนี้ จะขอเสนอแนะ แนวทางแก้ไขที่พอจะทำได้ เพื่อให้ได้ปริมาณผล ผลิตเป็นไปตามเป้าหมาย หรือใกล้เคียงกับ เป้าหมายที่กำหนดไว้ และเพื่อให้ได้มูลค่าผลผลิต เป็น ไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ด้วย

5.1 สำหรับพืชเศรษฐกิจที่สำคัญที่มีปริมาณผลผลิตต่ำกว่าเป้าหมายปริมาณผลผลิต ที่กำหนด คือ ข้าวนาปี ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ยางพารา ถั่วลิสง ถั่วเขียว ยาสูบ ฝ้าย ละหุ่ง และ ข้าวฟ่าง มีแนวทางแก้ไขคือ

5.1.1 ส่งเสริมการผลิตเพื่อให้ได้ผลผลิตต่อไร่เพิ่มสูงขึ้น โดยการเพิ่ม เทคโนโลยีใหม่ ๆ เช่น การใช้พันธุ์ที่ดี การใส่ปุ๋ย ตลอดจนการป้องกันปราบปราม ศัตรูพืช และกรรมวิธีการปลูก การเก็บเกี่ยวผลผลิต ที่ถูกวิธี

5.1.2 สำหรับ ข้าวนาปี ถั่วลิสง ยาสูบ และละหุ่ง ซึ่งเคยมีเนื้อที่เพาะปลูก ในปีที่ผ่านมามีสูงกว่าเนื้อที่เพาะปลูกปี พ.ศ. 2524 อาจจะเพิ่มเนื้อที่เพาะปลูกในพื้นที่ที่เคยเพาะ ปลูกนี้แล้วได้บ้าง ซึ่งเป็นการเพิ่มผลผลิตอีกทางหนึ่ง

5.1.3 ควรจะมีการพยุงราคาผลผลิตและกำหนดราคาผลผลิตขั้นต่ำ เพื่อเป็น แรงจูงใจให้เกษตรกรหันมาสนใจปลูกพืชเหล่านี้ให้มากขึ้น

5.2 สำหรับพืชเศรษฐกิจที่สำคัญที่มีปริมาณผลผลิตสูงกว่าเป้าหมายปริมาณผลผลิต ที่กำหนดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2525 ถึง พ.ศ. 2529 คือ อ้อย ถั่วเหลือง และมันสำปะหลัง เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาปริมาณผลผลิตล้นตลาดและปัญหาด้านราคา

ควรจะมีการลดปริมาณการผลิตลงบ้าง โดยเฉพาะ อ้อยและมันสำปะหลัง ด้วยวิธีลดเนื้อที่เพาะปลูก หรือเอาเนื้อที่เพาะปลูกบางส่วนไปปลูกพืชชนิดอื่นทดแทน เช่น ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

4.2 ข้อเสนอแนะ

อาจใช้การวิเคราะห์ของ Box และ Jenkins มาช่วยในการประมาณปริมาณผลผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย